

There are no translations available.

Мурочиатномаи гурӯҳи чавонони вилояти Хатлон ба тамоми мардуми шариф Бадахшон

Мо чавонони хатлонӣ аз Изхороти Ситоди байниидоравии ВМКБ ЧТ”, ки таърихи 12-уми октябр садо дод, пурра пуштибонӣ мекунем. Натиҷаи кори якмоҳаи Ситод нишон медиҳад, ки мусодираи микдори силоҳи зиёд аз дасти гурӯҳҳои ҷинояткор, гузоришҳои ниҳодҳои ҳукумати ро дар бораи вазъи ҷиноии шаҳри Хоруг собит месозад.

Хохарон ва бародарони азиз!

Истиклолият ва озодӣ бузургтарин сарват ва бебаҳотарин неъматҳои ҳудудодист, ки барои ҳар як миллат ва шаҳрванди ватандӯсту ватанпарвар азизу муқаддас аст. Мардуми тоҷик аз дер боз орзуи ба истиклол расиданро мекард. Ба ҳамаи соҳибватану мустақил шудан ва расидан ба истиклол фарзандони фарзонаи миллат саҳми шоиста гузоштаанд, ки таърих ҳаргиз номи неки онҳоро фаромӯш нахоҳад кард. Мо бояд ҳар нафас шукри ин неъматҳои Ҳудудандро кунем, ки ба ин ганҷи бебаҳо – Истиклолияти давлатӣ ва сулҳу суботи кишвар шарафӣ гаштаем. Ватани тозаистиклоли мо дар ин муддати на он қадар тӯлонӣ ба пешравию дастовардҳои бузург ноил гашт, ки бори дигар аз сиёсати ҳирадмандонаи роҳбари муаззами кишвар, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон шаҳодат медиҳад. Имрӯз беш аз 160 давлати дунё Тоҷикистони тозаистиклолро дар арсаи ҷаҳонӣ ба расмият шинохтааст, ки ин боиси ифтихор ва сарбаландии мо бояд бошад. Тавре ҳамагон медонем бо мақсади иҷрои дастури супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз санаи 15 сентябри соли 2018 дар вилояти муҳтори кӯхистони Бадахшон ҷиҳати таъмини волоияти қонун, тартиботи ҷамъиятӣ, амниятӣ шаҳрвандон, мусодираи силоҳу аслиҳаи ғайриқонунӣ, пешгирии маводи муҳадир ситоди байниидоравӣ фаъолият дорад. Тибқи иттилои ВАО баъд аз таъсиси ситод то имрӯз 11 нафар ҷинояткорони дар қоғуқов қарордошта ихтиёран бо аризаи ҳудикрорӣ ба мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ҳозир шуда, микдори зиёди силоҳи оташфишон аз соқинони шаҳру ноҳияҳои вилоят ҷамъоварӣ ва мусодира карда шуд. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки то ҳол дар миёни мардум шаҳсоне мавҷуд будаанд, ки ба қадри осудагии миллат ва ободии кишвар нарасида, ба умеди ваъдаҳои дурӯғи ҳоҷагонӣ ҳориҷӣ мебошанд. Мардуми шарафманди вилояти Бадахшон бояд таъсисёбии ситодро интизор нашуда, пеши роҳи вайронсозии қонунҳоро аз ҷониби ҷинояткорон мегирифтанд. Бузурге дуруст фармудааст, ки “Агар ҳоҳӣ озод зиндагӣ кунӣ, ғуломи қонун бош”. Тавре мебинем, роҷа нағардидани қонунҳо дар вилоят бештар аз ҷониби ҷавонон сар мезананд, дар ҳоле, ки Ҳукумати ҷумҳурӣ меҳодад ояндаи давлатро ба ихтиёри ҷавонон воғузор намояд. Ба амал омадани ин қонуншиканиҳо аз ҷониби

чавонони вилоят боси нигаронӣ ва таассуф аст, ва мо чавонони вилояти Хатлон чунин амали ғайриқонунии онхоро маҳкум мекунем. Ин амалҳои чавонони вилоят, ки микдорашон ангуштшуморанд мақоли халқии “Бо арбоб бози қарданро дорад”. Онҳо бояд андеша кунанд, ки чунин амалҳои беҳирадона боиси марғи ҷандин қаси беғуноҳ метавонад гардад.

Тибқи маълумоти ситод айнаи замон гурӯҳҳои муташаккили ҷинойткори ноҳияи Шӯғнон ва шаҳри Хоруғ аз Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон кӯшиши ворид намудани силоҳ, муҳимот ва маводи муҳаддирро доранд, ки ба манфиати мардуми ин вилоят нест. Чунин амалҳои барқасдона метавонад вазъиятро ноором ва боз ҳам мураккаб гардонад. Мардуми шарафманди Бадахшон ва гузаштагонии ин сарзамин хуб дар хотир доранд, ки дар Афғонистон баъд аз он ки ҳокимият ба дасти афғонҳо гузашт ва онҳо сарзамини ҷапи дарёи Амуи тоҷиконро ба зерӣ тасарруфи худ дароварданд, аз он замон то солҳои наздик ҳамеша аз ҷониби зарҳаридони махсус кӯшиш қарда мешуд, ки як сиёсати истисморӣ ва поймол қардани ҳуқуқи мановфеи соҳибони аслии ин сарзамин, яъне тоҷиконро пеш гиранд ва имрӯз ин ба таври диғар сурат мегирад. Ин гурӯҳи чавонон, ки ҷашми онхоро имрӯз маводи муҳаддир кӯр қардааст, даст ба ҷинойт бар зидди ҳукумати конституцони мезананд ва дер нест он рӯз, ки аз қардаи ҳеш пушаймон гашта, ангушти пушаймонӣ мегазанд. Аз ин рӯ, мардуми шарафманди Вилояти мухтори кӯхистони Бадахшон ва алалхусус чавонони онро зарур аст, ки бояд ба иғвои дасисаҳои беасосу бемаънӣ, дуруғи бухтони сарқардагонии гурӯҳҳои муташаккили ҷинойтӣ бовар накунанд, то рӯзи 15 октябр рӯзҳои башумор монда ва ҳар дақиқаро онҳое, ки то имрӯз силоҳҳои оташфишонро ғайриқонунӣ дар хонаҳои худ нигоҳ медоранд ғанимат шуморанд ва беҳтарин ғурсати озод шудан аз ҷавобгарии ҷинойтиро аз даст надиханд. Боварӣ дорем, ки адолати инсоф ва ақлу ҳирад бар ҷаҳлу нодонӣ ғолиб омада, мардум аз пайи зиндагии озоду осуда мегазанд, мо медонем, ки мардуми оддӣ то имрӯз ҳеҷ гоҳ ба нигоҳдориҳои силоҳи ғайриқонунӣ ниёз надошт ва надорад. Он силоҳҳо гандум намеқоранд, танҳо оташ мефишонанд, ки ба сари мардуми маҳалӣ мусибат ва ғаму андух меоранд.

Чунин вазъ мардуми кишвар, аз ҷумла моро водор созад, ки ба масъалаи ҳифзи сулҳ, таҳкими пояҳои давлатдорӣ ва мустаҳкам намудани иқтисодии муҳофизавии давлат ҳамчун шартҳои муҳимтарини пойдоҳии суботи оромии ҷомеа аҳамияти ҳосса зоҳир намоем. Мардуми мо ба қадри сулҳу оромӣ бештар мерасад, зеро бо айби як гурӯҳ шахсонӣ зарҳарид, роҳбарони баъзе азҳоби сиёсӣ ва ҳоҷагонӣ ҳоричии онҳо, ҷумҳурии мо ба гирдобӣ ҷанги шахрвандӣ гирифтот шуда, ҳисороти зиёди моддиву маънавиро паси сар намуда буд.

Ҳар қадомӣ мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошед, ки сулҳу субот ва оромиву осоиш барои ҳар кишвару миллат, махсусан, барои халқи мо, неъматӣ бузург махсуб ёфта, ҳифзу ҳимояи он вазифаи муқаддаси ҳар як фарди миллатдӯсту ватанпараст ва қулли чавонони бонангу номуси Ватан мебошад. Пойдевори давлат бояд мустаҳкам бунёд қарда шавад ва он таҳкурсии пеш аз ҳама талқини ҳамаҷонибаи ифтиҳори ватандорӣ аст. Он бояд дар муқобили маҳалгарой қарор бигирад, зеро ватандӯстӣ ҷавҳари ниҳонист, ки инсонро ба гузаштаву имрӯзаи кишвараш ошно месозад ва мепаивандад, ба ояндаш муқтаину дилғарм месозад.

Бо қамолӣ эҳтиром, аз номӣ
гурӯҳи чавонони
вилояти Хатлон

Азимов Г.
Машарипов Ф.
Собитов С.
Рахимов М.
Фарходов К.